

คำจารึก

๐ **ปุณะจะประรัง**^(๑) ในลำดับนี้จะกล่าวด้วยนัยหนึ่งใหม่ต่อไป อันว่าคุณแห่งแก่นสนนั้น มีรสอันขมเผ็ด แก่นนั้นชุ่มไปด้วยน้ำมัน รู้แก้ไขอันบังเกิดแต่เสมหะ และกระจายเสียงซึ่งลม กระพี้้นรู้แก้ไขสันนิบาต ฯ

อันว่าคุณแห่งดอกค่านั้น รู้แก้ไขอันบังเกิดแต่โรคผิวหนัง รู้แก้ไขภูษณโรค รู้กระทำให้โลหิตบริบูรณ์งาม ฯ

อันว่าคุณแห่งจันทน์ขาวนั้น มีรสอันขมหวาน รู้กระทำให้เปิดปัญญาและราศี รู้แก้ไขอันเกิดแต่ตับและดี รู้แก้ไขระหายน้ำ ฯ

อันว่าคุณแห่งจันทน์แดงนั้น มีรสอันขมเย็น รู้แก้ไขอันเกิดแต่ทรวงและดี รู้กระทำให้ชื่นใจ รู้แก้ไขรัตตปิดตและแก้บาดแผล ฯ

อันว่าคุณแห่งเปราะหอมแดงนั้น ใ้รู้แก้ไขอันข้าง ดอกรู้แก้ไขอันบังเกิดแต่จักษุ ต้นรู้แก้ลมในอุทรกระทำให้ท้องขึ้น คีระรู้แก้บุพโพโลหิตให้ตก รู้แก้ลมอังกคาพยบและแก้ตัวเป็นผื่นแก้ไข รู้แก้ไขพิษในทรวง แก้บาดแผล ฯ

อันว่าคุณแห่งเปราะหอมขาวนั้น ใ้รู้แก้ไขอันให้ตก ดอกรู้แก้กุมารโรคสดุ้งร้องไห้ แล้วและเหลือกตาหูหลังคา ต้นรู้แก้ไขโลหิตเน่าให้ตก หัวรู้กระจายเสียงซึ่งโลหิตอันประกอบไปด้วยลมอันมีพิษ ฯ

อันว่าคุณใบชะลูดแดงนั้น ใ้รู้กระจายเสียงซึ่งโลหิต รากรู้ประหารเสียงซึ่งภูษณโรค รู้แก้ไขรัตตปิดอันบังเกิดให้เป็นเหตุมีดี เป็นต้น ฯ

อันว่าคุณแห่งชะลูดขาวนั้น ใ้รู้แก้ไขจับ ผลรู้แก้ไขอันกำเริบ ดอกรู้แก้ไขอันหาสติมิได้ รากรู้แก้ลมหทัยวาท รู้แก้ไขเสมหะใช้พิษ ฯ

อันว่าคุณแห่งพิษมีนั้น ใ้รู้แก้ไขในหน้า รู้แก้ไขอันบังเกิดแต่ตับ ผลรู้แก้ไขเสมหะให้สำรอกเสีย ดอกรู้แก้ไขโลหิตสตรีอันมีครรภ์ เปลือกรู้แก้ไขแม่พยาธิ คือเกลื่อนใหญ่เกลื่อนน้อย ใ้รู้แก้ไขพยาธิให้ออกจากอุทร รากรู้แก้ไขสันนิบาตลงโลหิตสดออกมาก ฯ

อันว่าคุณแห่งตีนเป็ดน้ำนั้น ใ้รู้ฆ่าเสียงซึ่งพยาธิคือกลาก ดอกรู้แก้ไขริดสีดวงทวาร ผลรู้แก้ไขเสี้ยนหงอก ดูจอาจารย์กล่าวไว้ดังนี้ ฯ